

set alle andre. Det gælder selvfølgelig også for Danmark.

Det, der imponerer, når man bedømmer det udefra, er, hvor godt dansk økonomi har kunnet gennemgå og modstå den krise, som stort set alle de andre lande i EU er i. Så det er klart, at det skyldes konjunkturerne, det er jo sandheden. Det, der afgør slutresultatet, er, om det er gået bedre eller dårligere i konjunkturforløbet end forventet. Så selvfølgelig er det konjunkturerne, der bestemmer, hvordan sluttallet er for, hvor meget der er betalt i kontanthjælp, hvor meget der er betalt i dagpenge, og hvor meget der kommer ind i skatter. Det er da klart, at det er konjunkturerne.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Nu kan jeg forstå, at finansministeren har overtaget den tidligere skatteminister Svend Erik Hovmands udsagn om, at det, der har fundet sted under VK-regeringen, er de første reelle skattelettelser i 30 år. Nu ved jeg selvfølgelig, at finansministeren er helt på det rene med, at han så er tilbage i Hartlingtiden i efteråret 1974, hvor der blev leveret 5 mia. kr. i ufinansierede skattelettelser, hvad der i øvrigt efterfølgende betød, at Venstre-regeringen måtte gå af. Det tror jeg at finansministeren er helt på det rene med i modsætning til den tidligere skatteminister.

Men når man så ser på, hvordan det er gået med skatterne, tror jeg også, at finansministeren er på det rene med, at skattetrykket i 1993 var 48,8, og at det i 2004 er 48,9. Så alt det der grimme, der skete under den socialdemokratiske regering, er i hvert fald ikke noget, der kan dokumenteres via de udtræk, der kan tages fra Skatteministeriet.

Må jeg så også med hensyn til beskæftigelsen sige ganske kort: Det er ikke rigtigt, at arbejdsløsheden er faldet, man taler om et antal på 10.000. Hver eneste af disse 10.000 er folk, der er kommet i støttede job. Der er ikke skabt et eneste ekstra privat job under VK-regeringen. Tværtimod er der tabt 50.000. Det troede jeg egentlig også finansministeren var helt på det rene med.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det ændrer jo altså ikke ved, at beskæftigelsen nu er steget med 17.000, at ledigheden er faldet med 10.000 fra december 2003 til december 2004 – med 10.000, sådan er tallene.

Må jeg med hensyn til skattetrykket sige, at man jo skal tage det skattetryk, man overtog, så for det skattetryk, som man overtog, er udgangspunktet altså 1992. Hvis man tager det skattetryk som udgangspunkt og går frem til 2001, er stigningen på 2,6 pct. Det skjuler endda den omvæltning, der har været fra direkte skat til indirekte skat, som i et svar til Folketinget er beregnet af Finansministeriet til at udgøre 1,4 pct. Så hvis man ser på, hvor meget skatterne er steget i forhold til BNP, er det 4 pct.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg forstår ikke, at finansministeren vil bevæge sig ud i sådan en demagogisk snak, for den sidste finanslov, der blev lavet under Schlüterregeringen, var den for 1993. Det var den, Socialdemokraterne overtog, der blev ikke ændret et komma. Det var inden for 0,00 pct. I 1993 er skattetrykket 48,8, det er det sidste skattetryk, vi har fra den regering, og det er 48,9 i 2004. Det er altså virkeligheden, alt andet er noget snak.

Så er det ikke korrekt, at arbejdsløsheden er faldet med disse 10.000. Jo, det er den, men det er i kraft af støttede job og ikke i kraft af ordinære job. Nu har det været sagt gang på gang, men jeg tror altså godt, at finansministeren ved, at arbejdsløsheden er faldet, netop ved at man har sat ekstra gang i støttede job, ikke ved at der er kommet flere ordinære job.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu kan jeg se, at hr. Jens Peter Verner mener, at den tidligere regering havde et ansvar for 1993, hvor man havde magten. Jeg tager ad notam, at det så er en ansvarsløs periode. Vi påtager os ansvaret for det, vi overtog november 2001, sådan er det. Hvis man også her vil være uansvarlig, som man er det med hensyn til forbruget i øvrigt, må vi bare tage det ad notam.

Kl. 17.05

Må jeg med hensyn til ledigheden sige, at vi skal lade være med at sætte forskellige kategorier af mennesker op. Hvis vi indfører regler her, med henblik på at folk skal kunne være beskæftigede, skal vi lade være med at sætte mærkater på folk, der så kommer i arbejde. Det er mit bedste råd, for meningen med at lave særordninger er i givet fald, at man kan få lov at agere som alle andre og få et job som alle andre, at man kan blive selvforsørgende som alle andre. Jeg bryder mig ikke om det livssyn, at fordi vi laver særord-